

Vážení diváci,

dnes nás čeká poslední večer 22. ročníku přehlídky Voskovcova Sázava. Již za pár okamžiků budeme moci nejprve sledovat rozuzlení tajenky – slavnostní vyhlášení výsledků přehlídky. Letošní program byl velice pestrý, plný vynikajících výkonů, a tak jsme všichni zvědaví, kdo si nakonec ze Sázavy odveze krásné ceny. Po vyhlášení výsledků uvidíme komedii Královny. Divadelní profesí, kterou naposledy Vosk(n)oviny přiblíží, je scénograf. Poslednímu soutěžnímu představení je věnovaná malá recenze porotkyně Kristýny Urbanové. Dále je připraven minirozhovor s našimi divadelníky, kteří se dané profesi v rámci DS Jiřího Voskovce Sázava, věnují. Pozitivá této důležité profese vyzdvihla Miša Rejhnová, negativa hledal Tomáš Kuchler. Děkujeme všem divákům a čtenářům za přízeň a těšíme se na další divadelní setkání.

Saturnin

Notoricky známý příběh sluhy Saturnina, který si podle knihy Zdeňka Jirotky vybral Divadelní spolek Vltavan z Týna nad Vltavou, přilákal minulý pátek do sázavského kulturního sálu velké množství diváků. A bylo se zase na co dívat.

Saturnin, který pro blaho svého pána Jiřího udělá doslova vše, teta Kateřina, která svými pořekadly všem leze na nervy, její mutující syn Milouš s prořídlným knírem a snažící se být akceptován ostatními, krásná slečna Barbora, která jako správná moderní žena dokáže nejen hrát báječně tenis, ale i řídit automobil, doktor Vlach se svým specifickým humorem, dědeček – nadšenec elektrifikace, vypravěč příběhu (Jiří ve „starším provedení“) a ostatní postavy od komorné až po sestřičku předvedli velmi dobrý herecký a pěvecký výkon a pobavili diváky všech věkových kategorií svými nově vymyšlenými, ale i známými humornými historkami. A nechyběly ani koblíhy...

Návrh scény, který provedl scénograf Luděk Švehla, byl sice jednoduchý, ale velmi variabilní. Rekvizitáři proto mohli malými změnami velmi rychle scénu přestavět, aniž by narušili sled událostí. Klavír bylo možné přestavět na automobil, zástěna zase poskytovala možnost přestavění pomocí zavěšených dekorací na hausbót, na obývací pokoj dědečka nebo na chatu doktora Vlacha. Velmi mě zaujala kulatá okna hausbótu, která byla vtipně použita z pračky. Nesmím také zapomenout na další rekvizity. Velmi zábavná byla scéna návratu z nemocnice, která se odehrála během bouřky. K imitaci blesků byl použit klasický fotoaparát, k dešti voda ve spreji, k větru větve ze stromu míhající se před vozem. Kostýmní výtvarnice Květa Hla Shwe vystihla velmi dobře tehdejší dobu, a kromě kostýmů hlavních postav nechala ušít vtipné kostýmy srnek, které nás doprovázely a bavily velkou část děje.

Závěrem musím konstatovat, že herci za pomoci režiséra Daniela Hnátka zvládli svoje role bravurně a diváci odcházeli z představení v potěšené náladě.

... pozvánka na vánoční hru

úterý 19.12.: **Do Betléma chvátejme!**

Divadelní soubor Jiřího Voskovce, Sázava

Nenechte si ujít vánoční příběh plný koled, který si pro své sázavské diváky připravil DS Jiřího Voskovce. Přijďte aspoň na chvíli zapomenout na předvánoční shon a potkat se se svými známými, sousedy, kamarády... a třeba si i společně zazpívat, „Narodil se Kristus Pán“.

Být či nebýt scénografem

Co Tebe osobně přitahuje/odrazuje na profesi scénografa?

MR: Mě spíš přitahuje ta vizuální stránka. To, že můžu vše barevně sladit, než vymyšlení kejkli, jak co bude fungovat. To by mě určitě ale také bavilo, kdybych to uměla (*smích*). Je pěkné, když máš tu vizi a víš, že třeba jedna krabice může tvořit pět různých věcí.

TK: Nejvíc pravděpodobně časová náročnost, protože postavit scénu tak, aby dobře vypadala a zároveň byla funkční, není záležitost pěti minut.

Co je z Tvého pohledu na této profesi nejdůležitější/nejnáročnější?

MR: Vymyslet scénu tak, aby byla funkční v našich podmínkách, co nejjednodušší a skladná.

TK: Dát dohromady právě tu funkční scénu (*smích*). Vymyslet ji tak, aby zapadla do hry a neničila dojem z představení.

Předlož tři klady/zápory této profese?

MR: Klady? Mě osobně baví ta samotná dílna, výroba...

Soutěž pozorného diváka...

V(n)OZRAVNĚNÍ Stejně jako Voskovcova Sázava, i Soutěž pozorného diváka se dnes večer dočká svého rozuzlení a slavnostního vyhlášení vítězů. Respektive, vylosování výherců...

Ze všech diváků, kteří v průběhu soutěžní části přehlídky odpověděli správně na jednu či více, mnohdy nelehkých, otázek, budou vylosováni hned tři šťastlivci. Ti získají permanentku na nadcházející ročník Voskovcova Sázava.

Velmi nás těší, že se i letos do soutěže Vosk(n)ovin neváhalo zapojit mnoho opravdu pozorných diváků. Všem zúčastněným děkujeme a samozřejmě držíme palce ve slosování. Pokud ale Vaše jméno dnes večer z jeviště nezazní, nezoufejte - věříme, že se o výhru permanentky budete moci pokusit znovu, a to již v příštím roce...

Správná odpověď na otázku z minulého týdne: ukulele, 4 struny

Do slosování byly zařazeny kupóny obsahující alespoň jednu z uvedených správných odpovědí.

TK: Špatné je, když se myšlenka scénografa nepotká s myšlenkou režiséra. Pak určitě už zmíněná časová náročnost a třetí zápor... složitost vymyšlení funkčnosti scény.

Jaké tři vlastnosti by měl/neměl mít každý/žádný scénograf?

MR: Určitě by scénograf měl mít cit pro barvy a představitost – to je první předpoklad. Nemusí být nutně zručný, pokud má u sebe někoho s šikovnými rukama, třeba truhláře, který dokáže vymyslet technické řešení toho, co si scénograf vysní. Řekla bych, že musí mít schopný tým (*smích*).

TK: Neměl by být... co je opak puntičkáře? Neměl by nebýt puntičkář (*smích*). Také by neměl být hádavý, netrpělivý a nešikovný.

Kterou jinou profesi bys chtěla/nechtěl vykonávat?

MR: Tak určitě ne režii (*smích*). Možná kostymérku, spíš něco spojeného s tou výtvarnou nebo grafickou částí...

TK: Asi by mě nebavilo dělat kostýmy, protože musíš sladit více kostýmů tak, aby ani jeden z nich nevyčníval mimo rámec hry a ještě, aby ladily k sobě navzájem. Myslím si, že kostymérky mají více práce než scénografové. Všechny ostatní divadelní profese bych klidně zkusil (*smích*).

Jak to vidí děti...

Kája, 4.A, ZŠ Plaňany

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní společnost Vltavan z Týna nad Vltavou působící na jednom z pěti otáčivých hledišť na světě, na jediném amatérském. To jejich postavili ochotníci svépomocí v roce 1983. V létě baví diváky na „otáčku“, v zimě využívají k hraní kamenné Zámecké divadlo. V repertoáru mají inscenace různých žánrů, od komedií přes tragédie až po muzikály, v posledních letech se jedná spíš o zábavnější hry.

Saturnin je známý příběh o svérázném sluhovi, který pro svého pána udělá cokoli, čímž mu – naštěstí – obrátí celý život vzhůru nohama. V příběhu nechyběli ani dědeček, slečna Barbora či nesnesitelná teta Kateřina se svým synem Miloušem. Saturnin i na sázavských prknech s jiskřivým vtipem čelil všem nepříjemnostem či katastrofám.

Rozhovor s Danielem Hnát, režisérem a představitelem role Jiřího - staršího

Jaké byly Vaše divadelní začátky?

Chodil jsem, asi jako všechny „Husákovy děti“, do dramaťáku. Bylo z toho velké trauma, protože jsme měli moc „šikovného“ soudruha vedoucího, který nás nic nenaučil. Divadelní prkna jsem opustil v 7. třídě a řekl jsem si, že už na to nemám... V roce 2000 jsem se, díky jedné kamarádce, dostal do projektu „Noc na Karlštejně“, kde jsem se do toho pustil tak, že jsem od té doby v divadle pořád. Dokonce i profesně.

K režii jste se dostal jak?

Režie v podstatě vyplynula náhodou. Začala mě ale naplňovat, protože mě baví organizovat a přetvářet herce, prostor, čas i svět k obrazu svému (*smích*). Kupodivu mám pocit, že ty lidi to snad i baví (*smích*).

Našel byste na profesi režiséra i nějaká negativa?

Ano, čas. Sežere to hodně času. Herec se může roli naučit cestou do práce, z práce, v autobuse, o víkendu, v posteli... myslím text, práce s prostorem je potom něco jiného. Ale u té režie... to je věc, která není vůbec ohodnocena. Režisér stráví spoustu času na přípravách, na té koncepci. Pak samozřejmě, když jde o práci s amatéry, se ještě vše 50x změní oproti původní koncepci. Většina her, které dělám pro Vltavan, je v mé úpravě. Nejdříve je upravím podle toho, jak to cítím já a pak ještě znovu pro herce samotné. Třeba postava dědečka byla původně myšlena trošku jinak, ale Luděk tam přinesl něco, o čem jsem si řekl, že by bylo super tam nechat. Jen jsme to zmodifikovali a myslím, že to funguje.

Proč jste sáhl právě po Saturninovi?

Saturnina jsem měl v hlavě několik let, až jsme si řekli, že nazrál čas. Otáčivé hlediště (*domovská scéna souboru, pozn. red.*) má několik specifík. První a zásadní je, že jde o divadlo pod širým nebem. Je to letní scéna, kam se lidé jdou bavit. Nechtějí žádná dramata a „hlubokomyslné“ věci,

Rozhovor s Danou Janouškovou, představitelkou tety Kateřiny

Jak jste se dostala k divadlu?

K divadlu jsem se dostala už jako malé dítě, protože oba moji rodiče ho hráli. Máme divadlo v rodině. Začínala jsem se batolit na jevišti v nějakých třech, čtyřech letech. Přicházely malinké roličky až vlastně dneska jsem tam, kde jsem (*smích*).

Jak se Vám hraje postava neoblíbené tety Kateřiny?

Postava tety Kateřiny se mi hraje velice dobře. Jsem trošku temperamentní, ona také, takže mi velmi vyhovuje (*smích*).

Jak vznikala scéna, ve které teta Kateřina cvičí?

Pan režisér mi řekl: „Hele, budeš tady muset v podstatě udělat nějaké cvičení, tak se koukni, co by ti tak vyhovovalo...“ Pustila jsem si sokolské slety a trénovala doma v obýváku (*smích*).

Problém s tím, že v této scéně vystupujete, řekněme, spoře oděná, nemáte?

Tak to mě velmi baví, na to se vždycky těším! To krásné negliže mi ušila naše kostymérka na míru takovou, že je mi o několik čísel větší, to mi zcela vyhovuje (*smích*).

V Saturninovi také zpíváte... jaký máte k hudbě vztah?

Takhle, k hudbě mám vztah velice kladný, ale zpívat neumím – a to bylo slyšet. Je pravda,

ale chtějí si odpočinout, protože tam chodí o prázdninách a dovolených. Další věc je, že práce s amatéry je velmi specifická. Hry musíte vybírat tak, aby je zvládli. Měli jsme několik myšlenek na různé hry, ale uvědomili jsme si, že pro herce by bylo utrpení, kdyby je museli zkoušet a nebavilo by je to.

Kolik repríz Saturnina už máte za sebou? Hrajete stále ve stejném složení?

Premiéru jsme měli v roce 2020. Dneska jsme se zrovna bavili o tom, že nevíme, kolik bylo repríz přesně, ale odhadujeme jich tak šedesát, sedmdesát... Ve hře máme jenom jednu alternaci, postavu Milouše.

Dočkal se představení nějakého posunu od premiéry?

Určitě. Každé představení se musí ohrát, aby to fungovalo a zvláště komedie. Nejdříve se herci musí naučit text, pak ho musí pochopit (*smích*) a pak na něm můžou stavět humor, ty scénky. A ano, spousta scén se posunula jinam, než měla původně být (*smích*). Upgradovaly se (*smích*).

Kterou jinou divadelní profesi byste chtěl vykonávat?

Co by mě bavilo, ale na co si rozhodně netroufám, je inspic. Tu jsem vždycky obdivoval, protože musí umět celou hru. Všechny role, v podstatě i všechny texty, musí znát celou scénu, rekvizity, techniku... a ještě ve správném pořadí a timingu, klobouk dolů.

že teta Kateřina má zpívat falešně. Když mi Dan (*Daniel Hnát, režisér; pozn. red.*) řekl: „Neboj, to natrénujeme“, odpověděla jsem: „Trénink není potřeba!“ Takhle já to mám (*smích*).

Máte vysněnou roli?

To jste mě trošku zaskočili... o tom jsem nepřemýšlela. Na moji povahu sedí spíš ty temperamentní dámy, u kterých se člověk může vyřádit. U nás na „otáčku“ (*otáčecí hlediště; pozn. red.*) je velký prostor, kde se dá rozeběhnout. Tak to mě baví.

Které divadelní profesi byste se nechtěla věnovat?

No, o ostatních divadelních profesích nic moc nevím, ale myslím si, že bych nedokázala být tím člověkem, který vymýšlí a vyrábí kulisy...

Jak to vidí porota...

Václav Veselý

Jiroutkův Saturnin je notoricky známý. Byl jsem rád, že soubor si s tím poradil po svém a nekopíroval televizní předlohu. Zakomponovali také mnoho gagů a situací, které představení velmi oživily.

Kristýna Urbanová

Představení se mi velmi líbilo, hudba také, nemám co vytknout.

Oldřich Randula

Když něco znám, tak chci být míle překvapen. Tady jsem byl míle překvapen a pobavil jsem se.

Jak to vidí divadelníci...

-Naprostě mě nadchla slečna hrající na ukulele – úžasná zpěvačka, komička i herečka. Představení bylo uvolněné, příjemné. Vůbec nelituji, že jsem dnešní večer strávil tady.

-Celkem zdařilé převedení známé Jirotkovi knížky na jeviště. Jen ty písně se mi tam moc nehodily.

-Ve hře byly gagy, které se mi líbily, byly překvapující a vtipné. Přišlo mi, že herci hráli s radostí a nadšením.

-Představení se mi líbilo – s výhradami.

Výsledky hlasování

líbilo	122
líbilo s výhradami	4
nelíbilo	2

Vaše ohlasy na novinky, obsah přehlídkových listů nebo shlédnutá představení uvítáme na tradiční e-mailové adrese vosknoviny@seznam.cz.

Všechna vydání V(n) budou postupně zveřejňována na webu a facebooku DS Jiřího Voskovce a též na facebooku přehlídky Voskovcova Sázava na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.fb.com/dsjvs

www.fb.com/voskovcovasazava